

4 juni, Rotterdam Schouwburg, 20.15 uur
 7, 9, 11 juni, Amsterdam Stadsschouwburg, 20.15 uur
 14 juni, Eindhoven Stadsschouwburg, 20.15 uur
 16, 19 juni, Scheveningen Circustheater, 20.15 uur
 22 juni, Utrecht Stadsschouwburg, 20.00 uur

De Nederlandse Operastichting **Il Tabarro. Gianni Schicchi**

G. Puccini. G. Adami, naar D. Gold en G. Forzano

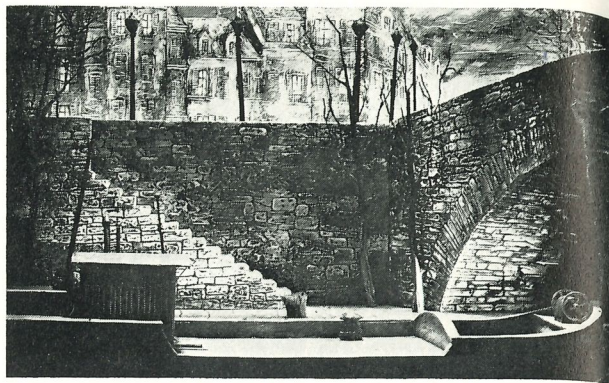
Edo de Waart _____ dirigent
 Loffi Mansouri _____ regie
 José Varona _____ decor en kostuums
 Het Rotterdams Philharmonisch Orkest
 Het Nederlands Operakoor
 Thijs Kramer _____ koordirigent

Il Tabarro

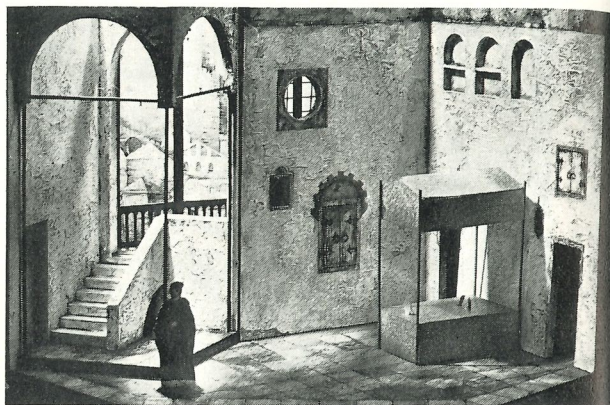
Nancy Shade _____ Giorgietta
 Jan Derksen _____ Michele
 Henry Theyard _____ Luigi
 Pieter van den Berg _____ Il Talpa
 Nico Boer _____ Il Tinca
 Debria Brown _____ La Frugola
 Adriaan van Limpt _____ Liedjesverkoper
 Angela Bello en
 Rudolf Ruivenkamp _____ Jong Paar

Gianni Schicchi

Ruth Welting _____ Lauretta
 Mary Willems _____ Nella
 Debria Brown _____ Zita
 Elise Galama _____ La Ciesca
 Douglas Ahlstedt _____ Rinuccio
 Nico Boer _____ Gherardo
 Tito Gobbi _____ Gianni Schicchi
 Meinard Kraak _____ Marco
 Pieter van den Berg _____ Simone
 Hubert Waber _____ Betto di Signa
 Lodewijk Meeuwssen _____ Pinellino
 Tom Haenen _____ Maestro Spinellochio
 Max van Weegberg _____ Notaris
 Paul Bindels _____ Guccio

Dekorontwerp voor Il Tabarro

Dekorontwerp voor Gianni Schicchi

Edo de Waart

Il Tabarro (de mantel)

Op een aak is het werk afgelopen. Giorgietta, de vrouw van de eigenaar Michele, biedt de werklui iets te drinken aan. Bij de muziek van een draaiorgel op de kade wordt er zelfs een dansje gemaakt. De onbeholpen 'Stokvis' wordt verdrongen door de jonge Luigi, die Giorgietta in de kring trekt en kans ziet een afspraakje met haar te maken. Evenals in de vorige nacht zal ze hem met een lichtje een teken geven wanneer haar man is ingeslapen. Michele onderbreekt het gesprek, hij heeft er al enige tijd een vermoeden van dat zijn vrouw hem bedriegt. Hij houdt nog evenveel van haar als op de dag van hun huwelijk. Met weemoed herinnert hij zich de avonden waarop zij na het werk nog aan dek zaten, gehuld in zijn grote mantel. Giorgietta wil daar niets meer van horen. Zij wil alleen weten of Michele Luigi in dienst zal houden. Zij wendt vermoeidheid voor en gaat in de kajuit. Michele blijft alleen op het dek achter. Als hij zijn pijp opsteekt, denkt Luigi dat hij het afgesproken teken ziet en sluipt aan boord. Michele springt op hem toe en wurgt hem. Giorgietta keert op het dek terug, omdat zij gerucht heeft gehoord. Sidderend van angst wil zij zich, zoals vroeger, in de mantel van Michele wikkelen, maar daaruit valt het lichaam van Luigi.

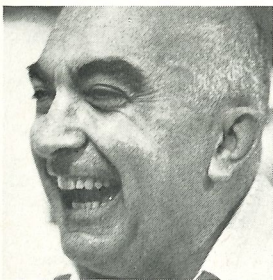
Gianni Schicchi

In de kamer van de juist gestorven Buoso Donati zijn de familieleden bijeengekomen. Plichtmatig bidden en rouwen zij, maar zij houden ogen en oren wijd open om niets van de gedragingen der anderen te missen. Iemand fluistert dat Buoso zijn vermogen aan de kerk zou hebben nagelaten. Dan gaat de hele familie in paniek op zoek naar het testament, opdat het niet in handen zal vallen van de notaris.

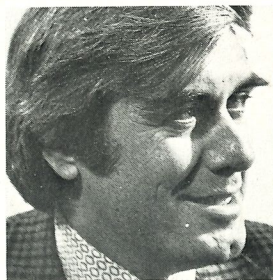
Eindelijk wordt het document gevonden door Rinuccio, die als beloning van zijn tante de toestemming vraagt, te trouwen met Lauretta, de dochter van Gianni Schicchi. Maar niemand heeft op dit ogenblik belangstelling voor iets anders als het testament. Daarom stuurt Rinuccio snel Gherardino uit om Lauretta en haar vader te halen. Terwijl de hele familie om haar heen dringt, leest 'de oude' het testament voor. Het verschrikkelijke vermoeden wordt bewaarheid: het gehele vermogen wordt aan de kerk nagelaten. Nu zijn de tranen van alle aanwezigen eindelijk oprecht. Wat nu te doen? Eerste maatregel: Simon blaast alle kaarsen uit nu de kans bestaat dat de familie die uit eigen zak moet betalen. Maar veel helpt dat niet. Rinuccio oppert, de slimste man van Florence, Gianni Schicchi, om raad te

Kostuumontwerp van José Varona voor Giorgetta en Zita

Loffi Mansouri
José Varona

vragen. Zijn tante verbiedt hem die naam te noemen en aan een huwelijk met Lauretta hoeft hij niet te denken! Ondanks de zware slag: een Donati met de dochter van de arme Schicchi—onmogelijk! Daarmee is de hele familie het eens. Rinuccio zingt nog eens de lof van Gianni Schicchi en gaat over op een hymne op Florence en de liefde, maar niemand luistert naar hem. Allen pijnigen zich het hoofd over een middel om het grote vermogen in het bezit van de familie te houden, waarbij ieder slechts aan zichzelf denkt.

Dan treedt Gianni Schicchi binnen, vergezeld door zijn bekoorlijke dochter. Onmiddellijk doorziet hij de situatie. Opmerkelijk leest hij het testament en plotseling verheldert zijn schelmgezicht. Hij weet de oplossing: de dood van Donati moet nog even geheim gehouden worden, hijzelf zal zich op zijn plaats in bed leggen en de notaris een nieuw testament dikteren. Algemeen gejubel. Gianni Schicchi brengt iedereen duidelijk onder het oog wat hun te wachten staat wanneer de zwendel aan het licht zou komen. In Florence werd dat met verlies van de rechterhand en verbanning gestraft. Een klopp op de deur doet allen opschrikken. Het is de dokter. Bliksemsnel wordt de dode Donati verstoep en Gianni Schicchi neemt zijn plaats in.

Met zwakke stem antwoordt hij de dokter, die door de familieleden wordt verhinderd te dicht bij het bed te komen. Trots op zijn geneeskunst trekt hij zich terug, tot opluchting van de familie. Terwijl men in gespannen verwachting de komst van de notaris tegemoetziet, probeert ieder op zijn beurt zich door vleierijen de gunst van Gianni Schicchi te verwerven. Iedereen wil een zo groot mogelijk deel van de erfenis in de wacht slepen en aarzelt niet, de zoëven nog geminachte Schicchi de verlokkelijkste aanbiedingen te doen.

Dan komt de notaris met de beide door de wet voorgeschreven getuigen: de schoenmaker en de schilder. Met zwakke stem en achter dikke gordijnen dikteert Gianni Schicchi het testament. De spanning stijgt ten top. In de eerste plaats vermaakt de 'stervende' vijf lire aan de kerk, hetgeen door alle omstanders met luider stemme en vroom wordt toegejuicht. Dan verdeelt hij het roerende kleingood onder de aanwezigen. En tenslotte verklaart hij tot erfgenaam van het paleis, de grond, de muilezel en een groot bedrag aan kontanten... zijn 'goede en trouwe vriend Gianni Schicchi'.

De bloedverwanten, die hun woede nauwelijks meester kunnen blijven, herinnert hij in zijn 'afscheid van Florence' er aan, wat hun te wachten staat wanneer zij ook maar enige ruchtbaarheid aan de zaak zouden geven. Als de notaris eindelijk weg is, storten allen zich op de spitsboef. Maar deze heeft een grote verandering ondergaan: hij is nu een groot heer, die de ongewenste bezoekers 'zijn huis' uit jaagt, terwijl het jonge paar een kort, maar echt Pucciniaans melodius liefdesduet aanheft.

Het slot is van de oude blijspelfinales van de Commedia dell'arte afgekeken: Gianni Schicchi treedt voor het voetlicht en vraagt het publiek, met vriendelijk applaus de straf te verzachten die Dante, die hem geschapen heeft, hem met zijn verbanning naar de hel heeft opgelegd.